

Sygn. akt VI GC 22/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w R. i (...) Spółki z o.o. w R.

przeciwko : (...)

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 134 443,83 zł (sto trzydzieści cztery

tysiące czterysta czterdzieści trzy złote 83/100),

II. zasądza od pozwanego (...) na rzecz powodów (...) Spółki z o.o. w R. i (...) Spółki z o.o. w R. kwotę 4 596,87 zł (cztery tysiące pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 87/100),

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 6 995,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

V. zarządza na rzecz powodów (...) Spółki z o.o. w R. i (...) Spółki z o.o. w R. zwrot kwoty 3 361,50 zł tytułem połowy opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt VI GC 22/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 listopada 2015r.

Pozwem w sprawie (...) Sp. z o. o. w R. oraz (...) Sp. z o. o. w R. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) na rzecz powodów solidarnie kwoty 134.443,83 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazali, że w dniu 19 grudnia 2013r. została zawarta pomiędzy powodami działającymi w ramach konsorcjum, a (...) S. A. i (...) (zamawiającymi) umowa, przedmiotem której było wykonanie zamówienia publicznego pn. (...) Centrum (...). W ramach realizacji w/w umowy powodowie wykonali elementy konstrukcji stalowej związane z konstrukcją łącznika fasady budowli. Jakość wykonania robót nie była przez pozwanego kwestionowana. Przedmiotowe prace zostały objęte wnioskiem o Przejściowe Świadczenie Płatności wystawianym na koniec miesiąca przez powodów do inżyniera kontraktu. We wniosku przy polu „Konstrukcje stalowe – część kongresowa” kwotę wykonanych prac w okresie rozliczeniowym za okres od 1 listopada 2014r. do 30 listopada 2014r. określono na

kwotę 264.879,89 zł (netto). W kwocie tej mieściła się suma za wykonanie konstrukcji łącznika fasady. Zamawiający uznał powodom tylko kwotę 155.575,96 zł (netto). Pozostała do zapłaty kwota to 109.303,93 zł (netto) tj. 134.443,83 zł brutto, która stanowi żądanie pozwu. Powodowie wyjaśnili, że umowa łącząca strony składała się z: Aktu umowy; Ogólnych Warunków Kontraktu; Warunków Kontraktowych dla Budowy dla robót inżyniersko-budowlanych projektowanych przez zamawiającego tzw. (...) 1999 (dalej (...)). W pierwszej kolejności zastosowanie znajdował akt umowy, następnie Ogólne Warunki, a na końcu (...). W/w dokumenty opracował zamawiający. Pozwany odmówił zapłaty argumentując, iż przedmiotowe prace nie zostały „wbudowane” na terenie budowanego Centrum i prace te nie stanowią robót w rozumieniu kontraktu. Zdaniem powodów żadne zapisy kontraktu nie przewidywały, aby warunkiem dokonania przez zamawiającego częściowej, okresowej płatności za roboty, było „wbudowanie” ich przedmiotu w obiekt. Według powoda winien on był jedynie wykazać, że w określonym zakresie do końca danego miesiąca, wykonał on czynności i przedmioty wszelkiego rodzaju przeznaczone do utworzenia lub tworzące część robót stałych. Obowiązek zapłaty wynikał z klauzul 1.1.5.3, 14.3 pkt. a i c oraz 7.5.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznał, że powodowie wykonywali roboty budowlane na rzecz pozwanego w ramach wskazanej w pozwie umowy. Zarzucił, że zasady płatności na rzecz wykonawcy zostały uregulowane w klauzuli 14 (...). Zgodnie z pkt. 14.3 (...) po zakończeniu każdego miesiąca wykonawca winien przedłożyć inżynierowi dokumenty, na podstawie których inżynier będzie mógł ustalić kwotę należną wykonawcy za wykonanie robót w danym miesiącu tj. rozliczenie oraz dokumenty towarzyszące, zawierające raport o postępie robót w danym miesiącu. Rozliczenie powinno przedstawiać szczegółowo kwoty, do których wykonawca uważa się za uprawnionego. Po otrzymaniu powyższych dokumentów inżynier wydawał zamawiającemu Przejściowe Świadczenie Płatności potwierdzające kwotę do zapłaty. Ustaloną kwotę zamawiający winien był zapłacić wykonawcy po otrzymaniu przez inżyniera rozliczenia za dany miesiąc. Niesporna część wynagrodzenia została wypłacana zgodnie z zapisami klauzuli 14.3. Pozwany wskazał, że płatność za urządzenia i materiały przed ich wbudowaniem jest formą pomocy finansowej wykonawcy, o której decyduje zamawiający. Ma to bowiem znaczenie przy realizacji robót, które wymagają wcześniejszego zakupu materiałów lub wytworzeniu konstrukcji do ich późniejszego wbudowania w roboty stałe. Zdaniem pozwanego warunkiem wcześniejszej zapłaty wykonawcy tych kwot jest umieszczenie przez zamawiającego w załączniku do oferty (na etapie przetargu) stosownych wykazów urządzeń i materiałów płatnych po wysyłce i/lub płatnych po dostawie na teren budowy. Przekazana wykonawcy kwota na zakup materiałów i urządzeń jest później sukcesywnie potrącana z kolejnych przejściowych świadectwach płatności, w których rozliczana jest część robót stałych, w których został wbudowany materiał lub urządzenie. Pozwany wyjaśnił, że w/w rozwiązanie nie zostało zastosowane w stosunku do powodów, albowiem z warunków ogólnych usunięto klauzulę nr 14.5 oraz powiązaną z nią klauzulę nr 14.3e. Skoro według umowy warunki ogólne mają pierwszeństwo przed (...) to w tym kontekście warunki szczególne przesądzają o bezzasadności roszczenia.

Replikując powodowie, pismem z dnia 11 marca 2015r., podtrzymali stanowisko zaprezentowane w pozwie. Podkreślili, że wykonali konstrukcję stalową, została ona przygotowana, zbadana przez pozwanego, bez jakichkolwiek zastrzeżeń. Znajduje się na terenie inwestycji. Powołane przez pozwanego klauzule (...) nie mają znaczenia, albowiem nie stały się elementami kontraktu. Sama zaś wykreślona klauzula 14.5 nie rozstrzyga o konieczności lub braku konieczności zapłaty za jakiegokolwiek elementy prac, albowiem w swojej treści odnosi się do przypadków, kiedy na mocy klauzuli 14.3 w przejściowych świadectwach płatności występują kwoty należne za urządzenia i materiały wysłane na teren budowy celem włączenia do robót stałych. Klauzula ta w ocenie powodów określa jedynie dodatkowe wymagania dotyczące płatności za urządzenia i materiały. Pozwany rezygnując z tych wymagań nie naruszył prawa do zapłaty za wykonane roboty stałe i tymczasowe dla wykonawcy. Pozwany pominął zmodyfikowaną przez siebie klauzulę warunków ogólnych nr 14.3 c, gdzie nakazuje nie uwzględniać w przejściowym świadectwie płatności materiałów i urządzeń, które zostały odrzucone jako niezgodne z kontraktem na podstawie klauzuli 7.5 (...). Klauzula ta (pozostawiona) umożliwia inżynierowi odrzucenie materiałów, urządzeń i wykonawstwa jeżeli w wyniku badania okaże się że dany element jest niezgodny z kontraktem. Zdaniem powodów z powyższego wynika co do zasady obowiązek umieszczania w PŚP również materiałów i urządzeń, skoro jedynie odrzucenie wadliwego elementu przez

inżyniera wyklucza taką możliwość. Reasumując powodowie wskazał, że pozwany uznał wpływający z umowy obowiązek zapłaty również za materiały, a zabezpieczył swoje interesy poprzez możliwość odrzucenia materiałów wadliwych.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2015r. powodowie ograniczyli powództwo do odsetek za nieterminową płatność spornej kwoty w wysokości 4.921,01 zł oraz wnieśli o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów postępowania. Jednocześnie zrzekli się roszczenia zapłaconej przez pozwanego części (k. 324-326). Wyjaśnili, że w dniu 8 czerwca 2015r. inżynier kontraktu wystawił Protokół Zaawansowania Rzeczowo-Finansowego elementów Robót budowlanych nr (...) stanowiący część PŚP nr (...) za maj 2015r., którym objął wcześniej wykonane przez powodów roboty, objęte sporną fakturą (134.443,83 zł). Pozwany zapłacił powodom w/w kwotę, a zatem konieczne było ograniczenie żądania o tą kwotę. Powodowie żądają zatem jedynie odsetek za nieterminowe dokonanie zapłaty.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu strona powodowa pismem z dnia 24 sierpnia 2015r. wyjaśniła, że pozwany zapłacił sporną kwotę w dniu 24 czerwca 2015r. naliczone odsetki od kwoty głównej to 134.443,83 zł. Wskazała, że termin płatności spornej faktury to 8 stycznia 2015r., termin zapłaty 24 czerwca 2015r., zwłoka od 9 stycznia 2015r. do 24 czerwca 2015r. to 167 dni. Kwota odsetek ustawowych to 4.921,01 zł. Jednocześnie powodowie oświadczyli, że cofają powództwo ze zrzeczeniem co do kwoty głównej tj. 134.443,83 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2013r. (...) Agencja (...)

S. A. w R. i (...) w R. (zamawiający) zawarły z konsorcjum firm: (...) Sp. z o. o.

w R. i (...) Sp. z o. o. w R. (wykonawcy) umowę na mocy której zamawiający powierzył, a wykonawcy zobowiązali się do wykonania robót polegających na wykonaniu zamówienia pod nazwą (...) Centrum (...). Zgodnie z pkt. 2 umowy integralną częścią umowy, według następującego pierwszeństwa, były:

1. Akt umowy;
2. Szczególne Warunki Kontraktu;
3. Warunki Kontraktowe dla Budowy dla robót inżynieryjno-budowlanych projektowanych przez zamawiającego tzw. (...) 1999 (dalej (...));
4. Instrukcja dla wykonawców – SIWZ wraz z wyjaśnieniami i zmianami;
5. Dokumentacja Projektowa
6. Oferta wykonawcy z dnia 2 sierpnia 2013r. wraz z załącznikami.

W pkt. 4 umowy zastrzeżono, że zamawiający zobowiązany jest do zapłaty wykonawcy za wykonanie robót i usunięcie w nich wad ceny kontraktowej, która została określona ryczałtowo na kwotę 99.932.243,89 zł netto (122.916.659,98 zł (brutto). Według zapisu pkt. 8 umowy w sprawach nieuregulowanych postanowieniami umowy mają zastosowanie przepisy prawa polskiego,

w szczególności kodeksu cywilnego, ustawy Prawo zamówień publicznych, ustawy Prawo budowlane i innych dotyczących wykonania przedmiotu umowy.

Dowód: umowa z dnia 19 grudnia 2013r. (k. 27-28).

W listopadzie 2013r. powodowie dostarczyli na teren budowy konstrukcję stalową łącznika fasady. Konstrukcja ta stanowiąc element wykonany na podstawie dokumentacji technicznej, została wyłącznie wykonana dla celów budowy (...) (...), stosownie do przedłożonej przez zamawiającego dokumentacji technicznej, wykluczone było wykorzystanie jej poza przedmiotową inwestycją.

Dowody: protokół z narady koordynacyjnej nr 30 z dnia 9 grudnia 2014r. wraz z listą obecności (k. 92-97); certyfikat zgodności (k. 104-107); zeznania reprezentanta powoda T. P. (k. 386).

Wnioskiem z dnia 30 listopada 2014r. powodowie wystąpili do zamawiającego/inżyniera kontraktu o Przejściowe Świadczenie Płatności za okres od 1-30 listopada 2014r. Powodowie we wniosku tym wskazali wartość wykonanych robót na kwotę 3.420.860,42 zł, w tym wartość robót za konstrukcję stalową – część kongresowa w wysokości 264.879,89 zł . W kwocie tej mieściła się wartość 109 303,93 zł (netto) konstrukcji stalowej łącznika fasady.

Dowód: wniosek o przejściowe świadczenie płatności nr (...) (k. 100-102).

W odpowiedzi na powyższy wniosek zamawiający/inżynier kontraktu w dniu 5 grudnia 2014r. wystawił Przejściowe Świadczenie Płatności za roboty wykonane przez powodów w listopadzie 2014r. uznając wartość konstrukcji stalowej – część kongresowa w wysokości 155.575,96 zł, to jest pomniejszając ją o 109 303,93 zł (netto) - wartość konstrukcji stalowej łącznika fasady.

Dowód: Przejściowe Świadczenie Płatności (k. 103).

Pismem z dnia 16 grudnia 2014r. powodowie wezwali zamawiającego/inżyniera kontraktu do korekty w/w Przejściowego Świadczenia Płatności o faktycznie wykonane roboty do dnia 30 listopada 2014r. na dodatkową wartość 134.443,83 zł brutto (109 303,93 zł netto), wyznaczając zamawiającemu trzydniowy termin płatności.

Dowód: wezwanie z dnia 16.12.2014r. (k. 98).

Z powodu braku płatności w/w kwoty powodowie w dniu 19 grudnia 2014r. wystawili zamawiającemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 134.443,83 zł tytułem prac budowlanych rzeczywiście wykonanych w listopadzie 2014r., a niezrealizowanych w Przejściowym Świadczeniu Płatności nr (...) z dnia 5.12.2014r. z terminem płatności na dzień 8 stycznia 2015r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 99).

W odpowiedzi na powyższe zamawiający, pismem z dnia 8 stycznia 2015r. poinformował powodów, iż nie ma możliwości prawnych do płatności na rzecz powodów za urządzenia i materiały przed ich wbudowaniem.

Dowód: pismo pozwanego (k. 108).

W toku postępowania w dniu 8 czerwca 2015r. został sporządzony protokół zaawansowania rzeczowo-finansowego elementów robót budowlanych nr (...) za maj 2015r. W protokole tym powodowie ponownie uwzględnili wartość konstrukcji stalowej – część kongresowa na kwotę 109.303,93 zł netto (134.443,83 zł brutto). Niniejsze stanowiło tożsamą jak wyżej wartość konstrukcji stalowej łącznika fasady. W oparciu o powyższe zamawiający w dniu 8 czerwca 2015r. sporządził Przejściowe Świadczenie Płatności nr (...), w którym uwzględnił w/w pozycję. Ostatecznie w dniu 24 czerwca 2015r. pozwany zapłacił powodowi za wykonanie w/w robót. Ani w dacie sporządzenia protokołu zaawansowania rzeczowo-finansowego elementów , ani w dacie sporządzenia w/w przejściowego świadczenia płatności przedmiotowa konstrukcja nie była wbudowana. Od daty poprzedniego świadczenia płatności z dnia 5.12.2014r. stan prac w jej zakresie nie uległ zmianie. Konstrukcja została wbudowana w październiku 2015r.

Dowody: protokół zaawansowania robót (k. 328); dokumentacja fotograficzna (k. 329-331); Przejściowe Świadczenie Płatności nr (...) (k. 332); dowód wpłaty (k. 335), zeznania powoda T. P. (k. 386).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych w toku ustaleń faktycznych w zakresie odzwierciedlonym w tych ustaleniach, uznając dowody te za wiarygodne jako tworzące spójną i logiczną całość. Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożonych przez strony.

W ocenie Sądu są one rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania powoda T. P., które to korespondowały z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był de facto bezsporny. W toku sporu niekwestionowanym było, iż powodowie w listopadzie 2014r. dostarczyli na teren budowy wykonany na rzecz pozwanego element konstrukcji stalowej – części kongresowej, tj. konstrukcję stalową łącznika fasady. Konstrukcja ta stanowiąc element wykonany na podstawie dokumentacji technicznej, została wykonana wyłącznie dla celów budowy (...) (...), stosownie do przedłożonej przez zamawiającego dokumentacji technicznej, wykluczone było wykorzystanie jej poza przedmiotową inwestycją. Powodowie ujęli wartość należnego im wynagrodzenia za wykonanie w/w konstrukcji we wniosku o Przejściowe Świadczenie Płatności z dnia 30 listopada 2014r. Poza sporem było także, iż pozwany nie ujął w wystawionym na podstawie w/w wniosku Przejściowym Świadczeniu Płatności wskazanego przez powodów wynagrodzenia za w/w konstrukcję. Pozwany argumentował, iż nie może zapłacić powodom żądanego wynagrodzenia przed „wbudowaniem” konstrukcji i był to jedyny argument dla odmowy ujęcia nin. pozycji w przejściowym świadectwie płatności.

Rozstrzygnięcie sporu skoncentrowało się zatem na odpowiedzi na pytanie czy powodom należała się płatność za wykonaną i dostarczoną na teren budowy w/w konstrukcję, niewbudowaną w docelowy obiekt. W tym miejscu należy zaznaczyć, że pomimo cofnięcia przez powodów, w piśmie z dnia 12 sierpnia 2015r., pozwu w zakresie należności głównej tj. kwoty 134.443,83 zł, koniecznym było powyższy spór rozstrzygnąć, z uwagi na pozostałe żądanie powodów tj. co do odsetek ustawowych naliczonych od należności głównej za opóźnienie w dokonaniu zapłaty. Innymi słowy dla wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek należało przesądzić sporne zagadnienie, które sprowadzało się do dokonania prawnej interpretacji zapisów łączącej strony umowy.

W ocenie Sądu Okręgowego umowa zawarta przez strony pozwalała powodom ująć we wniosku z dnia 30 listopada 2014r. o Przejściowe Świadczenie Płatności za roboty wykonane w listopadzie 2014r. wartość konstrukcji stalowej – część kongresową, w tym konstrukcję stalową łącznika fasady, co z kolei zobowiązywało pozwanego, w braku innych zarzutów niż „wbudowanie”, do zaakceptowania takiej pozycji i uregulowania płatności.

O powyższym przesądza treść łączącej strony umowy. Zgodnie z treścią pkt. 2 aktu umowy integralną częścią umowy były (w kolejności pierwszeństwa stosowania): akt umowy, szczególne warunki kontraktu, Warunki Kontraktowe dla Budowy dla robót inżynieryjno-budowlanych projektowanych przez zamawiającego tzw. (...) 1999 (dalej (...)), Instrukcja dla wykonawców – SIWZ wraz z wyjaśnieniami i zmianami, Dokumentacja Projektowa; Oferta wykonawcy z dnia 2 sierpnia 2013r. wraz z załącznikami. W pierwszej kolejności znajdował zatem zastosowanie sam akt umowy, następnie szczególne warunki kontraktu, a następnie (...).

Umowa w pkt. 4 zobowiązywała pozwanego do zapłaty powodom wynagrodzenia za wykonanie robót (k. 28). W zakresie kwestii sposobu rozliczeń stron, w tym przedmiotu wniosku o przejściowe świadectwa płatności strony wprowadziły w stosunku do regulacji zawartej w (...) zmiany, precyzując je w szczególnych warunkach kontaktu, tak że ostatecznie unormowanie umowne obowiązujące pomiędzy stronami w tym zakresie uzyskało następujące brzmienie:

Po zakończeniu każdego miesiąca wykonawca winien był przedłożyć inżynierowi kontraktu rozliczenie w sześciu egzemplarzach, w formie zatwierdzonej przez inżyniera, przedstawiające szczegółowo kwoty do których wykonawca uważa się za uprawnionego, wraz z dokumentami towarzyszącymi, które winny zawierać raport o postępie robót w danym miesiącu (akapit pierwszy punktu 14.3 (...) k. 156). Po tym akapicie dodano drugi akapit (k. 55), którego treść nie jest istotna z punktu rozstrzygnięcia sporu. I dalej:

Rozliczenie powinno obejmować następujące pozycje, stosownie do przypadku, które winny być wyrażone w walutach, w jakich jest płatna cena kontraktowa, uszeregowana w następującej kolejności ((...) k. 156 z uwzględnieniem zmian z szczególnych warunków kontraktu k- 54).

A. Szacunkową wartość kontraktową wykonanych robót i dokumentów wykonawcy sporządzonych do końca danego miesiąca, włącznie ze zmianami, lecz z wyłączeniem składników opisanych w pkt. b-e

B. Wszelkie kwoty, które należy dodać lub odjąć z powodu zmian prawnych lub zmian kosztów na mocy klauzuli 13.7

C. Kwoty, które mają być odjęte z powodu odrzucenia materiałów, urządzeń lub wykonawstwa na podstawie subklauzuli 7.5

D. Wszelkie inne dodatki lub potrącenia, które mogły stać się należne na mocy kontraktu lub innego tytułu, włącznie z tymi które wynikną ze stosowania rozdziału 20;

E. Odjęcie kwot poświadczonych we wcześniejszych świadectwach płatności.

Jak wynika z powyższego strony formułując aktualne pomiędzy nimi warunki umowy do treści uregulowań (...) wprowadziły następujące zmiany :

A. Szacunkową wartość kontraktową wykonanych robót i dokumentów wykonawcy sporządzonych do końca danego miesiąca, włącznie ze zmianami, lecz z wyłączeniem składników opisanych w pkt. b-e poniżej (przed zmianą było „w pkt. b-g”);

B. Wszelkie kwoty, które należy dodać lub odjąć z powodu zmian prawnych lub zmian kosztów na mocy klauzuli 13.7 (korekty uwzględniające zmiany prawne) – przed zmianami było dalsze sformułowanie po klauzuli 13. 7 brzmiące „oraz klauzuli 13.8 korekty uwzględniające zmiany kosztu;

C. Kwoty, które mają być odjęte z powodu odrzucenia materiałów, urządzeń lub wykonawstwa na podstawie subklauzuli 7.5 (przed zmianami pkt. ten brzmiał: „wszelkie kwoty, które należy potrącić jako zatrzymane, obliczone przez pomnożenie sumy powyższych kwot przez stopę procentową zatrzymania, ustaloną w załączniku do oferty aż do czasu kiedy zatrzymana w ten sposób kwota osiągnie limit kwot zatrzymanych ustalony w załączniku do oferty”);

D. Wszelkie inne dodatki lub potrącenia, które mogły stać się należne na mocy kontraktu lub innego tytułu, włącznie z tymi które wynikną ze stosowania rozdziału 20;

E. Odjęcie kwot poświadczonych we wcześniejszych świadectwach płatności.

Z katalogu tego usunięto dotychczasowy: pkt. „d” , który brzmiał: „wszelkie kwoty, które należy dodać lub odjąć z tytułu zaliczki i jej spłaty zgodnie z klauzulą 14.2” oraz pkt. „e” , który brzmiał „wszelkie kwoty które należy dodać lub odjąć za urządzenia i materiały na mocy klauzuli 14.5” (k. 55). Wyłączono także stosowanie klauzuli nr 14.5 (...) pt. Urządzenia i Materiały przeznaczone do robót” (k. 156/2 – k. 56).

Jak wynika z powyższego strony określając przedmiot rozliczenia w przejściowym świadectwie płatności wskazały , iż z niniejszego należy odliczyć materiały, urządzenia i wykonawstwo , podlegające odrzuceniu na podstawie Klauzuli 7.5 (...). (w pkt. C).

Klauzula 7.5 (...) stanowi, że „jeżeli w wyniku badania, inspekcji, pomiarów lub prób zostanie stwierdzone, że Urządzenie, Materiały lub wykonawstwo są wadliwe lub w inny sposób niezgodne z kontraktem, to inżynier może odrzucić to urządzenie, materiały lub wykonawstwo powiadamiając o tym wykonawcę z odpowiednim uzasadnieniem. Wykonawca w takim przypadku niezwłocznie naprawi wadę i spowoduje aby uprzednio odrzucony przedmiot spełniał wymagania kontraktu (k. 148/2).

Z powyższego wynika więc jasno , że inżynier kontraktu mógł odrzucić w PŚP jedynie materiały i urządzenia uznane za wadliwe, a contrario winien uwzględnić – niewadliwe.

Powyższy sposób uregulowania strony wprowadziły zupełnie inaczej nowelizując dotychczasowy pkt C, co stanowiło o ich wyrażnej woli i świadomym działaniu w tym zakresie.

Logiczną konsekwencją niniejszego było uchylenie więc dotychczasowego brzmienia 14.3 e , uzależniającego de facto zapłatę za materiały od ujęcia ich w załączniku do ofert., odsyłającego bowiem do pkt 14.5., skoro w niniejszej sprawie nie było załącznika do oferty w zakresie wykazu. Innymi słowy gdyby strony nie przewidywały płatności za materiały i urządzenia to nie musiałyby nic zmieniać w dotychczasowych warunkach (...) w zakresie pkt 14.3 e , uzależniającym tą płatność od ujęcia materiałów i urządzeń w wykazie stanowiącym załącznik do oferty o którym mowa w pkt 14.5 (...). Skoro bowiem niniejsze nie było w załączniku , to płatność za materiały i urządzenia na dotychczasowych zasadach nie przysługiwała. Skoro strony zmieniły dotychczasowe uregulowanie, wprowadzając nowe – ujmując je w szczególnych warunkach kontraktu to znaczy że działając racjonalnie , chciały uregulowanie (...) zmienić i dlatego skreśliły dotychczasowy pkt 14.3 c i 14.5 , wprowadzając nowe brzemienie pkt 14.3 c wskazujący odmowę płatności za urządzenia i materiały w przypadku ich odrzucenia na podstawie klauzuli 7.5.

Przy sposobie interpretacji przyjętej przez pozwanego zbędnym byłby nie tylko pkt 14.3 c w nowym brzemieniu, wprowadzający możliwość odmowy płatności za materiały i urządzenia wadliwe, zbędnym byłoby również skreślenie pkt 14.3 e , w kontekście de facto jego zastosowania jedynie w przypadku przewidzianym w pkt 14.5 , kiedy ten w niniejszej sprawie, zważywszy na realia tej sprawy (brak wykazu w załączniku do oferty) nie znajdował zastosowania.

Podsumowując strony poprzez wprowadzenie nowego brzmienia pkt. „C” wprowadziły de facto zasadę płatności za materiały. Skoro bowiem zamawiający nie przewidywałby płatności za materiały to nie wprowadziłby zapisu o możliwości odmowy ujęcia w PŚP materiałów wadliwych (rozróżnia on zatem materiały wadliwe od materiałów wolnych od wad). Innymi słowy gdyby przyjąć, iż za materiały płatność się nie należy po co wprowadzano by zapis o możliwości nieujmowania materiałów wadliwych. Ponadto z powyższych zapisów umowy, szczególnych warunków oraz (...) nie wynika jakoby płatność dotyczyła wyłącznie materiałów „wbudowanych” – jak chciał pozwany.

Reasumując Sąd Okręgowy dokonawszy interpretacji w/w regulacji umownych stanął na stanowisku, iż powodowie mieli prawo ująć we wniosku o Przejściowe Świadczenie Płatności koszty wykonania elementów stalowych konstrukcji, albowiem materiały z których te elementy zostały wykonane nie zostały odrzucone przez pozwanego jako wadliwe, a tylko takie w świetle obowiązujących zapisów umowy mogły zostać pominięte przez zamawiającego w Przejściowym Świadczeniu Płatności.

Nie bez znaczenia dla dokonania powyższej oceny zapisów umowy był fakt, iż to pozwany był autorem treści umowy i jej integralnych składników, a w takim przypadku należy zapisy tejże umowy rozstrzygać na korzyść strony, która umowy nie redagowała oraz czynności faktyczne jakie podjął pozwany już w toku postępowania.

Nie bez znaczenia pozostawała również ostateczna praktyka stron w zakresie zastosowania i wykonania przedmiotowej umowy, skoro pozwany

w czerwcu 2015r., a zatem jeszcze przed zamontowaniem spornej konstrukcji do docelowego obiektu, a zatem przed tzw. „wbudowaniem”, zapłacił powodowi należność główną, pomimo, iż stan faktyczny od grudnia 2014r. nie uległ zmianie. Tym samym zaprzeczył swoją czynnością faktyczną swojemu dotychczasowemu stanowisku w zakresie interpretacji umowy, stanowiącej według niego podstawę dla odmowy ujęcia w przejściowym świadectwie płatności danego elementu z powodu „niewbudowania” konstrukcji.

Wskazać również należy , iż przedmiotowa konstrukcja wprawdzie traktowana przy powyższych rozważaniach jako materiał, de facto stanowiła już wynik wykonanych prac nad tym materiałem, fragment robót, wprawdzie niewbudowanych, ale wykonanych, formujących materiał ten zgodnie z projektem budowlanym w formie umożliwiającej wyłącznie zastosowanie właśnie dla celów tej inwestycji. Trzeba powtórzyć , iż strony określając

zarówno definicję robót wykonanych, jak i materiałów czy urządzeń nie utożsamiały nie utożsamiały określenia „wykonane” z „wbudowane”.

Powyższe przesądza za zasadnością twierdzeń powoda.

W związku z tym, że powodowie cofnęli powództwo w zakresie należności głównej Sąd, na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc umorzył postępowanie co do kwoty 134.443,83 zł o czym orzekł jak w pkt. I wyroku.

Konsekwencją uznania racji powoda Sąd w pkt. II na podstawie art. 481 kc zasądził od pozwanego na rzecz powodów odsetki ustawowe od należności głównej w wysokości 4.596,87 zł. Sąd odmiennie aniżeli powodowie policzył w/ w odsetki. Powodowie żądali bowiem odsetek od należności głównej w wysokości 4.921,01 zł licząc je za okres od dnia 9 stycznia 2015r. (dzień następny po terminie płatności spornej faktury) do 24 czerwca 2015r. (dzień zapłaty należności głównej przez pozwanego) - (k. 343). Sąd uznał, że przy ustaleniu początkowego terminu naliczania odsetek należy sięgnąć do treści subklauzuli nr 14.7 (k-56) zgodnie z którą zamawiający zapłaci wykonawcy w terminie 30 dni od otrzymania faktury (k. 56). Przenoszą powyższe na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, że Przejściowe Świadcstwo Płatności zostało wystawione w dniu 5 grudnia 2014r. Fakturę powodowie wystawili w dniu 19 grudnia 2014r. (k. 99). 30 – dniowy termin płatności upłynął zatem w dniu 18 stycznia 2015r. Zważywszy na dzień wolny od pracy odsetki należało zatem liczyć od dnia 20 stycznia 2015r. Stąd zasądzona kwota 4.596,87 zł. Konsekwencją nieuwzględnienia w całości żądania odsetkowego Sąd w pkt. III wyroku w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w art. 108 kpc, art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. 2013. 461). Złożyły się na nie połowa opłaty sądowej od pozwu – 3.361,50 zł, koszty zastępstwa procesowego - 3.600zł koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17zł.

Sąd w pkt. V wyroku, na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócił powodom połowę opłaty sądowej od pozwu, z uwagi, iż cofnięcie pozwu w zakresie należności głównej nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy, na którą sprawa została skierowana.